

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Julii. Non parva pars scientiæ est; scienti con jungi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Julij Junius.

Tessera.

553

terius, quām constitutum erat, veniens, manu lumen
gestans, quod à custodibus acceperat; cūm pedem
offendisset, & non sine strepitu, ad terram extincto
lumine concidisset; Pausanias experreatus, è strato
exiliit, insidias veritus, cubiculique ostium, ut in tene-
bris poterat, petens, Cleonicem gladio transverbera-
vit. Extincto lumine, extincta est vita. Debet tenebris
noctis, quod tam citò diem obierit. Proximus es, ut
conjiciaris in tenebras exteriores; dum desinis esse fi-
lius lucis. Dum à carnifice, reo clauduntur oculi velo
conclamatum est, tunc imminet vertici gladius; nibil
tunc supereft, quām ut minuatur capite. Sic extinctā
luce Intelligentiæ, es in præsentissimo periculo, ne
cadas in foveam. *Quisquis est rationis particeps, idem*
& compos Intellectus: sed non quivis Intellectus
pollet illâ, de qua hîc ago, Intelligentiâ. Sunt enim
quidae, qui sive ex hebetudine, & stoliditate; sive ex
timia præcipitatione, & instabilitate mentis, non
pervadunt propositiones, de quibus pronuntian-
dum est: hærent in earum extrema cute, non scruta-
tantur viscera, stant solùm in vestibulo, non adeunt
penetralia, tangunt corticem, non pertingunt ad nu-
cleum. Intellectus, ut polleat intelligentiâ, faciat om-
nium rerum anatomiam; videat, quid res sint, non
quomodo appareant; nec sit rerum judex, qui est cæ-
cus Amor: quia
Quisquis amat cervam; cervam putat esse Minervâ.

18. DIES JULII.

Non parva pars scientiæ est; scienti conjungi. *S. Au-*
gust. Conc. 2, in Psal. 36.

M m 5

I. Do-

DOcilitas, est vis animi accordata ad plurimum rerum cognitionem, ab aliis capiendam. Non esse à gradu, & dignitate sapientis alienum, ab aliis doceri, audireque alium consilia; communis omnium sapientum vox est D. Basilius: (*a*) *Planè non est exiguus momenti beneficium, quod à prudente, & benevolo Consule emanat consilium. Quippe, qui suo adventu supplet, quod defit Prudentia, consilium de re quamquam captantibus Homerus, ex hoc capite maximè putat laudandum Agamemnonem, quod haberet apud se Nestorem, sapientiam præsulem, cuius in rebus ambiguis uti consilio posset pleno prudentiae & felicitatis. Et sane, si illo consultore, nihil ad Troiam capiendam profuerit, vel ad victoriam tantam consequendam, vel Achilles animosus, vel clypeatus Ajax, vel sagittator Teucer, vel strenuus Diomedes, vel sceptro insignis Menelaus, vel callidus, & dolo Princeps Ulysses. Plus profuit illi unus Nestor suo consilio, quam obfuit omnis hostis suo exercitu. Sæpè fieri solet, ut nimus, aut rerum magnitudine sollicitus, aut honoris periculi attritus, rebus ipsis indormiat, jaceatque Verum, cum accedunt boni, & periti consiliorū principes, rogatis, auditisque eorum sententias, mirifico modum mens, animusque exsuscitantur ad omnia, quae in negotio sunt, aut cum eo cōjuncta percipienda.*

II. Prodigio proximum est, quod de Lauris refert Plinius; (*b*) *Si stipiti Lauri duo inter se committantur, & collidantur, ex attritu emicare subiectum ignem. Sic ingenia Laureata, & Apolline sacro dignata.*

(*a*) *In c. 1. Isa. (b) L. 16. c. 40.*

(*a*).

si consilia sua conferant, lux, ardorque oriuntur, & mirum quantum ad negotium strenue, & prudenter obeundum juvant. Plura scies, si te conjungas scientia. Sed hic opus est magnâ sagacitate in selectu eorum, quos consules. Qui periculose decumbit, bulliente in venis igneo febrium ardore, non advocabit, valedicinis recuperandæ causâ, pictorem, vel sutorem, vel bubulcum; sed filios Medicorum, ipsum si potest Machaonem. Nec præfectus bellicarum regionum consulat Medicos de insidiis, de obsidione urbium, de stratagematis, deque aliis Mavortiis facinoribus: sed Tribunos militares, exercitatos in omni genere præliorum, triarios, emeritos, veterans. Quis, si pretium gemmæ cognoscere cupit, carbonarium consulat? quis, ut verum aurum ab aurichalco derurat, opilionem advocat? Sic nullâ ratione fieri potest, ut qui negotiorum est ignarus, de illis ipsius consilium suum explicet, eademque promoteat. Nullos ergo, dum deliberas, consulas, nisi earum rerum, de quibus deliberas, gnaros, scientes, peritos.

III. Nec tantum sit, quem consulis, catus, sed probus: non tantum sit instructus Prudentia, sed virtute; Justitiae amans, & Numinis reverens. De sarcis, petere consilium à profano; de virtutum actionibus, à vitiioso; de mansuetudine, à furioso; de furgendis salutis impedimentis, ab eo, qui salutem ipse suam prodigit; de sobrietate, ab ebrioso, non decet, nec fieri sine periculo potest. Audiatur hic D. Ambrosius: (a) In acquirendis consiliis, plurimum vitae probitas, virtutum prærogativa, benevolentia usus, frugalitas.

(a) L. 2. Offic. c. 8.

galitatis gratia spectanda est. *Quis enim à cœno fond
requirat? quis è turbida aqua potum petat? quis milie
causæ alienæ judicet , quem videt inutilem vitæ sue
quomodo eum potes judicare consilio superiorem, que
videas inferiorem moribus ? Suprime esse debet, q
me committere paro. An verò eum idoneū putabo, q
mihi det consilium, quod non dat sibi ? & cum mihi ca
care credam, qui sibi non vacat ; cuius animū voluptu
occupet, libido devincat, avaritia subjuget, cupidia
perturbet, quaeriat metus ? quomodo hic consilio locu
ubi nullus quieti ? Itaque si optes florentem in omnibus,
quæ perages, successum ; si velis omnia ex voto
nihil contra votum evenire ; si cupis evitare infinita
quibus expositus es pericula ; innumeros, per quos
incedis laqueos ; plurimas, quibus peteris infidiles
quos contulisti, sint non modò prudentes, & scientes,
sed Dei timentes, sint gnari, sed non pravi ; quia*

Per pravum socium, laberis in vitium.

19. DIES JULII.

Solertia , est subtilitas quædam medii inveniendi
parvâ deliberatione. *S. Albertus in Post.*

Solertia , quæ est una ex honorabilibus Prudentiæ pedissequis, indicat promptos, & vividos animi motus , atque ingenii celeritatem. Ut sicut Plato laudat in cane venatico imprimis sagacem esse ad sentiendum , & promptè posse in prædictum incidere : sic in mente sit recta, expedita , facile eorum, quæ conveniunt, excogitatio. Hanc vim Alcibiade fuisse volunt, quem memorant consilii, & prudentiæ fuisse plenissimum. De quo Æmilius Pro